

- b. der ikke gives nogen oplysning til den pågældende reelle ejer om søgning på denne reelle ejers personoplysninger, der er indført i et sådant register, eller er til hinder for, at
 - c. der ikke gælder nogen begrænsning for omfanget og tilgængeligheden af de pågældende personoplysninger med hensyn til formålet for behandlingen heraf?
6. Skal artikel 44-50 i den generelle forordning om databeskyttelse, hvilke bestemmelser underlægger overførsel af personoplysninger til et tredjeland strenge betingelser, fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at sådanne oplysninger om en reel ejer, hvilke oplysninger er indført i et register over reelle ejere, som er oprettet i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv 2015/849, som ændret ved artikel 1, nr. 15), i direktiv 2018/843, er tilgængelige i alle tilfælde for ethvert medlem af offentligheden, uden at der begrundes en legitim interesse, og uden begrænsninger med hensyn til denne offentligheds lokalisering?

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30.5.2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT 2018, L 156, s. 43).
 - (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20.5.2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT 2015, L 141 af, s. 73).
 - (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg (Østrig) den 18. november 2020 — CS mod Eurowings GmbH

(Sag C-613/20)

(2021/C 35/51)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Salzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CS

Sagsøgt: Eurowings GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en strejke blandt et luftfartsselskabs medarbejdere på opfordring af en fagforening med henblik på at opnå lønkrav og/eller sociale ydelser, udgøre en »usædvanlig omstændighed« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 (¹)?
- 2) Gælder dette i det mindste,
 - a) såfremt datterselskabets medarbejdere tilslutter sig opfordringen til strejke mod koncernens moderselskab (Lufthansa AG) med henblik på at støtte krav, som forfølges af medarbejdere ved koncernens moderselskab gennem en fagforening, og
 - b) navnlig, såfremt strejken i datterselskabet »selvstændiggøres«, efter at der er opnået enighed i moderselskabet, idet fagforeningen uden kendelige grunde fastholder strejken og endda udvider den, og datterselskabets kabinepersonale følger denne opfordring?
- 3) Er det forhold, at det transporterende luftfartsselskab har hævdet, at opfordringen til strejke uden grund er blevet fastholdt og endda tidsmæssigt udvidet, selv om koncernens moderselskab har opfyldt kravene, tilstrækkeligt for, at selskabet dermed har godtgjort, at der foreligger en usædvanlig omstændighed, og hvem falder det til last, hvis der er uklarhed om de nærmere faktiske omstændigheder?

- 4) Kan en strejke i sagsøgtes datterselskab, som den 18. oktober 2019 blev varslet for den 20. oktober 2019 i perioden fra kl. 5,00 til kl. 11,00, og som ydermere den 20. oktober 2019 kl. 5,30 blev spontant udvidet til kl. 24,00, udgøre en omstændighed, som faktisk ikke længere kunne kontrolleres?
- 5) Er foranstaltninger såsom udarbejdelsen af en alternativ flyveplan og afhjælpning af aflyste flyvninger forårsaget af manglende kabinepersonale ved hjælp af subcharter, idet der tages særligt hensyn til destinationer, der ikke eller kun vanskeligt er tilgængelige ad landvejen, og sondringen mellem indenlandske flyvninger i Tyskland og flyvninger inden for Europa, passende forholdsregler, når det desuden tages i betragtning, at kun 158 ud af de i alt 712 flyvninger, som skulle have været gennemført på denne dato, måtte aflyses?
- 6) Hvilke beviskrav skal der stilles til det transporterende luftfartsselskabs anbringende om, at der er blevet truffet alle de teknisk og økonomisk mulige forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Halduskohus (Estland) den 18. november 2020 — AS Lux Express Estonia mod Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Sag C-614/20)

(2021/C 35/52)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Halduskohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS Lux Express Estonia

Sagsøgt: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det forhold, at alle privatretlige virksomheder, som udfører personbefordring i rutedrift ad vej, på vandet og med jernbane på det nationale område, pålægges de samme forpligtelser til at befordre passagerer i en bestemt kategori (børn i førskolealderen, personer med handicap under 16 år, personer med alvorlige handicap over 16 år, personer med betydelige synshandicap og ledsagere til en person med alvorligt eller betydeligt synshandicap samt fører- eller assistancehunden til en person med handicap) gratis, betragtes som pålæggelse af en offentlig serviceforpligtelse som omhandlet i artikel 2, litra e), og artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 (¹) af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70?
- 2) Såfremt der er tale om en offentlig serviceforpligtelse som omhandlet i forordning nr. 1370/2007, har en medlemsstat da i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning nr. 1370/2007 ret til ved en national lovgivning at udelukke, at der skal betales kompensation til transportvirksomheden for opfyldelsen af en sådan forpligtelse?

Såfremt en medlemsstat har ret til at udelukke, at der skal betales kompensation til transportvirksomheden, under hvilke betingelser kan den da gøre dette?
- 3) Er det i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 1370/2007 tilladt at udelukke generelle regler om fastsættelse af maksimumstakster for andre passagerkategorier end de i denne bestemmelse nævnte fra denne forordnings anvendelsesområde?

Gælder forpligtelsen til at underrette Europa-Kommissionen i henhold til artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde også, såfremt de generelle regler om fastsættelse af maksimumstakster ikke fastsætter nogen kompensation til transportvirksomheden?